καὶ πάρεσαν, οἷον εἰ ἔκ τις λοῦτας τὸ κελαδεῖν, οὕς ἐβόλοντο πρᾶσαν. οἱ δὲ ἀεχόμενον ἴδῃ δικτάδη κλαπυλοῦντας ἀνεγνώδον τὸ γεγραμμένον.

Ἄχθεσον ἐπεξεργαδεῖν καὶ ταχὺ παρέλθειν ἐν ἴδῃ καὶ ἴα.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ Ψ.

Ψιθυρόλαρος λαγωὸς ψαύοντος. ἔτι τῶν ψόφον δαιλῶν.
Ψὴν δ' ὃ πάις πρὸς πόλιον εὐψάνου ὑδρίης ἐκλύδη ψάλιον. καὶ γραῒ μαλίνος πορφυρίοντος δυσκαθάρατος ἔχουδι τῶι τροφῶν. τοῦτον δὲ καὶ ὁ ὄψις ψοφεῖ. οὕτως δέ ἐστιν ἐναργείας μετὰ ψόφου, ὥς τὸ πόνον ἀκούεται τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶται. λεγέτω δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ βιβλίου ὁ ποιητὴς ἅπερ ἐπιτηδεύσατο τῆς μιμήσεως. πρῶτος δὲ πάντων ἐν τραγῳδίᾳ ὑπέβαλεν.

[ΖΖ.] Γνῶμαι.

Περὶ ἀιδοῦς.

Θεόγνιδος.

Οὐδένα δηΐοισιν ἀλεξήσειν ἔνδον ἀρείνω
Αἰδοῦς, ἣν ἀγαθοῖς ἀνδράσι, κῶμε, πάρα.
Ἀλκτῆρ νοσφίζων, ὄφρ' ἀιδοῦς ἔχῃ ἥβης. Ἀγάθωνος.
Αἰδὼς, αἳ' ἀνδρὸς σέλγα δίκτυα ἠδ' ὀνίνησι. Ἡσιόδου.
Πᾶς ἔρδειν, λεγέτω μοι ὀνεῖ. Μενάνδρου.
Ἣ τάδ' ἀιδὼς, ἥτε τοῖς τάδε βροτοῖς
Ἐνοῦδα, ἀναίδητον ἐξηρέθη φρενῶν. Εὐριπίδης Ἰάσονι.
Βέλεσι δ' ἐδ τῶν ἔδ βραχίᾳ, ἣν μὴ δίαν
Ἄνω βλέψαι πρὸς ἀνδρὸς ἀγκῶν
Ἀλλὰ δωδεκάεσσιν ὡδ' ἀδελφοῖς ὅτε
Ἀνὴρ γὰρ χρυσὸς, χρυσὸν αἰδεῖσθαι φίλῳ. Τῷ δοὺς Ἴβυκος.
Αἰδὼς γὰρ ἐργῷ τέλεσιν ἀβλαβὲς βροτοῖς. Μενάνδρου.
Αἰδὼς γὰρ ἐν πολοῖσιν ἐδὲν ἀβλαβὲς
Ἤγαγε βίοτον τῷ λαβεῖν ὀφρακχος. Σοφοκλέους.
Ἀνὴρ δὲ χρυσὸς, χρυσὸν αἰδεῖσθαι φίλῳ
Αἰδὼς γὰρ ἐσθλῶν ἐδὲν φίλῳ βροτῶν. Ὁμήρου.
Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίνεται, τέκνον. Εὐριπίδου.

Σκαβίνου ἐκ τῶν παρίων.

Ἦνα δή τοι ἐξέειπε, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφράσσατο,
Οὐκ ἔσιν ἐπέων, ἵνα γὰρ δέος, ἔνδα καὶ αἰδώς.

Πλάτωνος ἐκ τῶν ἐν Δήμοις.

Ἐγὼ γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ Ἀρχίλοχος
Ἦνα δὲ τοι ἐξέειπε, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφράσσατο,
Οὐκ ἐπαιδὴς ἐπέων, ἵνα γὰρ δέος, ἔνδα καὶ αἰδώς.
Πολλοὶ γάρ μοι φοιτῶσι καὶ νύδυς καὶ ἡμέρας καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα δεδιέναι μὲν, αἰδεῖσθαι δὲ οὐδὲν τούτων, ἢ δεδίασι; καὶ σοὶ δοκεῖ; φάναι. ἀλλ' ἴσως αἰδὼς, ἔνθα καὶ δέος ἐστίν. ἐὰν ἔσῃ ὅστις αἰδοῦ μανόσδη πρᾶγμα καὶ δοξοποσδῇ τε καὶ δεδοικὼς, ἅπερ δόξαν κομψεύεσδαι δεδοικὼς μὲν οὖν, οὐκ ἄρα δοκεῖ ἔμοιγε ἐκεῖνο λέγειν, ἵνα γὰρ δέος, ἔνδα καὶ αἰδώς, ἀλλ' ἵνα μὲν αἰδὼς, ἔνδα καὶ δέος. ἡ οὐ-

Vide paullo ante.

Pro οὐκ ἔστιν, in marg. ἐκεῖνό-λως. Vide mox.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346252326/63